

रोमशः

रोमाञ्चि

रोलम्बः

रोमकन्दः, पुं, (रोमयुक्तः कन्दो मूलमस्य ।)
पिष्ठाक्षुः । इति राजनिर्घण्टः ।
रोमकपतनं, स्त्री, (रोमकं पतनमिति कर्म-
धारयः ।) देशविशेषः । रम् इति पारस्य-
भाषा । यथा,—

“लङ्काकुमध्ये यमकोटिरस्याः

प्राक् पश्चिमे रोमकपतनञ्च ।

अधस्ततः सिद्धपुरं सुमेरुः

सौम्यैश्च याम्ये बहुवानलञ्च ।

कुडचपादान्तरितानि तानि

स्थानानि षड् गोलविधो वदन्ति ॥”

इति सिद्धान्तशिरोमणौ गीलाध्यायः ॥

रोमकूपः, पुं, (रोमूणां कूपः ।) लोमविवरम् ।
यथा,—

“प्रजापतिश्चाज्जमाली ददौ ब्रह्मा कमलकुम् ।

समस्तरोमकूपेषु निजरश्मोन्दिवाकरः ॥”

इति मार्कण्डेयपुराणे देवीमाहात्म्यम् ॥

(तथा च ।

“ऊर्ध्वं नासाजिकर्णस्थिर्मण्ड्योनिगुदैरधः ।

कुपितं रोमकूपैश्च समस्तैस्तत्प्रवर्तते ॥”

इति वाभटे निदानस्थाने तृतीयेऽध्याये ।)

रोमकेशरं, स्त्री, (रोमूणां केशरमिव ।) चामरम् ।

इति चिकित्साशेषः ॥

रोमगुच्छः, पुं, (रोमूणां गुच्छस्तवकः ।) चामरम् ।

इति हेमचन्द्रः । २।३८१ । हारावली च । १७३ ।

रोमगुच्छकः, पुं, (रोमगुच्छ एव । स्वार्थं कन् ।)

चामरम् । इति जटाधरः ।

रोमजः, पुं, उन्नीय चर्मणम् । इत्यमरः ॥

जाव्योरकाटा इति भाषा ॥ (यथा, रघुः ।

१।५२ ।

“रुगेर्वर्जितरोमजसुटजाङ्गनभूमिषु ॥”)

रोमभूमिः, स्त्री, (रोमूणां भूमिरिव ।) चर्म ।

इति राजनिर्घण्टः ॥

रोमजता, स्त्री, (रोमूणां जतेव ।) लोमावलिः ।

इति हेमचन्द्रः । ३।२७० ॥

रोमवान्, [नृ] त्रि, लोमविशिष्टः । रोमशब्दा-

द्वयर्थं मतुप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

रोमविकारः, पुं, (रोमूणां विकारः ।) रोमाचः ।

इति हलायुधः ॥

रोमशः, पुं, (रोमाणि सन्त्यस्येति । रोमन् +

“लोमादिपामादिपिष्ठादिभ्यः शनेलच् ।” ५ ।

२ । १०० । इति शः ।) मेघः । इति हेम-

चन्द्रः ॥ पिष्ठाक्षुः । कुम्भी । शूकरः । इति

राजनिर्घण्टः ॥ (ऋषिविशेषः । यथा, भागवते ।

६।१५।१४ ।

“रोमशश्चावनी दत्त आसुरिः सप्तज्जलिः ॥”

अस्य ऋषेरेकलोमपतने एकेन्द्रपातो भवेत् एवं

सर्वलोमपतनकालस्तस्य परमायुः । एतादृशी-

रूप्यसौ जीवामि वा कियन्ति दिनानीति चिन्त-

यन् निवसुं एहं न निर्ममे केवलं वर्षासु धारा-

पातनिवृत्तये मस्तकविन्यस्तकटस्तपश्चरति ।

विशेषविवरणमस्य ब्रह्मवैवर्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे

ब्रह्मम् ॥ स्त्री, उपस्थम् । यथा, ऋग्वेदे । १० ।

८६ । १६ ।

“सदोशे यस्य रोमशं निषेदुषो

विजृम्भते विन्यस्तादिह उत्तरः ॥”

“निषेदुषः श्रयानस्य रोमशसुपस्थं विजृम्भते

विवृतं भवति ॥” इति तद्भाष्ये सायणः ॥)

अतिशयलोमविशिष्टे, त्रि । (यथा, मनुः । १।७।

“हीनक्रियं निष्पृथुं निष्कन्दो रोमशाश्रुसम् ॥”)

रोमशफलः, पुं, (रोमशं फलमस्य । टट्टिश-

वृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

रोमशा, स्त्री, (रोमाणि सन्त्यस्या इति । रोमन् +

शः । टाप् ।) दम्भाट्टचः । इति राजनिर्घण्टः ॥

लोमशा च ॥ (ट्टक्षस्यतिक्त्वा । यथा, ऋग्वेदे ।

१।१२७।७ ।

“सर्वाहमस्मि रोमशा गन्धारीणामिवाधिका ॥”)

रोमशूकं, स्त्री, (रोमयुक्तं शूकं यस्य ।) स्त्रीणि-

यकम् । इति भावप्रकाशः ॥

रोमहर्षः, पुं, (रोमूणां हर्षः ।) रोमाचः । इति

हलायुधः ॥ (यथा, गीतायाम् । १।२६ ।

“वेपथुश्च शरीरे मे रोमहर्षश्च जायते ॥”)

रोमहर्षणं, स्त्री, (रोमूणां हर्षणम् ।) रोमाचः ।

इत्यमरः ॥ (रोमूणां हर्षणं यस्मात् । रोमाच-

करे, त्रि । यथा, गीतायाम् । १८।७४ ।

“संवादमिदमश्रौषमद्भुतं लोमहर्षणम् ॥”)

रोमहर्षणः, पुं, छतः । अस्य लुप्ततिर्यथा,—

“अस्य ते सर्वरोमाणि वचसा हृषितानि यत् ।

द्वैपायनस्य भगवंस्ततो वै रोमहर्षणः ।

भवन्तमेव भगवान् आजहार स्वयं प्रभुः ॥”

इति कौर्म्ये १ अध्यायः ॥

(स तु यासश्चिष्यः । यथा, भागवते । १० ।

७८ । २२ ।

“सोऽञ्चितः सपरीवारः कृतासनपरिग्रहः ।

रोमहर्षणमासीनं महर्षेः शिष्यमेव च ॥”

अस्यान्यद्विवरणं लोमहर्षणशब्दे ब्रह्मम् ॥)

विभीतकटलः ॥ इति मेदिनी । ने, ११६ ॥

रोमाचः, पुं, (रोमूणां अचः उद्गमः ।) रोम-

हर्षणम् । इत्यमरः ॥ पुलककण्टकरोमविक्रिया

रोमोद्गमरोमहर्षश्चात्र । इति भरतः ॥ (स तु

सात्विकभावानामन्यतमः । यथा, साहित्य-

दर्पणे । ३।१६६ ।

“स्तम्भः खेदोऽथ रोमाचः खरभङ्गोऽथ वेपथुः ।

वेपथुमश्रुपल्य इत्यष्टौ सात्विकाः स्मृताः ॥”

“हर्षाद्भुतभयादिभ्यो रोमाचो रोमविक्रिया ॥”)

रोमाचिका, स्त्री, (रोमाच उत्पादत्वेनाख्यस्या

इति । रोमाच + टन् ।) रुदनीट्टचः । इति

राजनिर्घण्टः ॥

रोमाचितः, त्रि, (रोमाचः सञ्जातोऽस्येति ।

रोमाच + “तदस्य सञ्जातं तारकादिभ्य

इतच् ।” ५ । २ । ३६ । इति इतच् ।) जात-

पुलकः । रोमाचविशिष्टः । तत्पर्यायः । छट-

रोमा २ । इति चिकित्साशेषः ॥ (यथा,

मार्कण्डेये । १०० । २० ।

“स च शान्तिर्गते वदौ परितुष्टेन चेतसा ।

हर्षरोमाचिततनुः प्रविशेन्नाश्रमं गुरोः ॥”)

रोमाली, स्त्री, (रोमूणां आली श्रेणिर्यत्र ।)

वयःसन्धिः । इति शब्दमाला ॥ (रोमूणां

आली ।) रोमावली । (यथा, आर्यासप्त-

शत्याम् । ३३८ ।

“निधितिः क्षेपस्थानस्योपरि चिद्धार्यमिव

लता निहिता ।

लोभयति तथ तनूदरि जघनतटादुपरि

रोमाली ॥”)

रोमाक्षुः, पुं, (रोमविशिष्ट आक्षुः ।) पिष्ठाक्षुः ।

इति राजनिर्घण्टः ॥

रोमाक्षुविटपी, [नृ] पुं, (रोमाक्षुरिव विटपी

वृक्षः ।) कुम्भीवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

रोमावली, स्त्री, (रोमूणामावली ।) नामिकृत्त-

लोमश्रेणी । तत्पर्यायः । रोमजता २ । इति

हेमचन्द्रः । ३।२७० ॥ रोमाली ३ । इति

शब्दमाला ॥ लोमराजी ४ । यथा,—

“तस्याः प्रविष्टा नतनाभिरन्ध्रं

रराज तन्वी नवलोमराजी ।

नीवीमतिमन्य सितेतरस्य

तन्मोखलामध्यमणेरिवाचिः ॥”

इति कुमारसम्भवम् ॥

सा च यौवनारम्भे भवति । अज्ञातयौवना

यथा,—

“नीराफीरसुपागता अवबयोः सोऽपि स्फुर-

न्नेत्रयोः

श्रोत्रे लसमिदं किमुत्पलमिति ज्ञातुं करं

न्यस्यति ।

सैवानाकुरशङ्कया शशिसुखी रोमावलीं

प्रोक्षति

आन्ताक्षीति सुहुः सखीमविहितमोक्षीभरा

पृक्षति ॥”

इति रसमञ्जरी ॥

रोमाश्रयफला, स्त्री, (रोमाश्रयं फलमस्याः ।)

भिक्षुरिष्टाक्षुषः । इति राजनिर्घण्टः ॥

रोमोद्गमः, पुं, (रोमूणासुद्गमः ।) रोमाचः ।

इति हलायुधः ॥ (यथा, कुमारः । ७ । ७७ ।

“रोमोद्गमः प्रादुरभूदुमायाः

खिमाक्षुणिः पुङ्गवकेतुरासीत् ।

वृत्तिस्तयोः पानिचमागमेन

समं विभक्त्यै मनोभवस्य ॥”)

रोमोद्गदः, पुं, (रोमूणासुद्गदः ।) रोमाचः ।

इति चिकित्साशेषः ॥ (यथा, प्रबोधचन्द्रोदये ।

१ अङ्के ।

“स्फुरदोमोद्गदस्तरजतरताराकुलदृष्टो

भयोत्कम्पोत्तुङ्गस्तनयुगभराशङ्कसुभगः ॥”)

रोलः, पुं, पानीयामलकम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

(पानीयामलकशब्देऽस्य गुणादयोऽभिहितः ।)

रोलम्बः, पुं, (रौतीति । र + लिच् । रौः कुजन्

सन् लम्बति स्थानात् स्थानान्तरं गच्छतीति ।

लम् + अच् ।) अमरः । इति चिकित्साशेषः ॥